

Vojenské lázně

objekt č. 13 | sady Čs. armády, Šanov

Teplice byly známé jako Salón Evropy a mnoho návštěvníků sem spíš než za léčivými prameny jezdilo na setkání společenské smétánky. Do města se ale sjížděli i váleční veteráni, aby zde uzdravili své rány.

V jejich léčbě byly teplické lázně vždy velmi úspěšné. Rakouští vojáci, pokud jim na pobyt v lázních přispíval erár, bydleli obvykle u sedláků v Šanově nebo v okolních vesnicích. V roce 1800 se na podnět polního maršála Jana von Zopfa začalo uvažovat o vybudování lázeňské budovy pro příslušníky rakouského vojska. Hned na začátku však maršál narazil na překážku - navržený rozpočet se zdál šetrnému vrchnímu veliteli příliš vysoký, a proto byl nejprve zbudován pouze hlavní trakt s východním křídlem. O přístavbu západního křídla se později postaral velící generál hrabě Karel Kolovrat. Výstavba tak probíhala postupně po etapách v průběhu let 1804 – 1807. Klasicistní budova má čtyři křídla svírající vnitřní dvůr.

Lázeňský ústav pro rakouskou armádu dal teplickému lázeňství nový rozměr a zajistil městu nemalé příjmy. V roce 1880 Vojenské lázně prošly důkladnou rekonstrukcí, která jim dala dnešní podobu. Funkci lázní plní nepřetržitě od svého založení, i když rakouské vojáky dnes už nehostí.